

Alba de noite

Xavier Seoane

Á noite arde o sono ferido dos paxaros
e acéndese unha lámpada de misterio nos ollos das avelaíñas abrasadas.

Á noite ilumínanse os corredores en que os cervos errantes
toman ás cervas furtivas polos cuartos de algas.

Á noite os alpendres portuarios
inúndanse das sombras das áncoras retortas
e as quillas estragadas.

Á noite hai un alento de ameaza nos farois oxidados
e a clemencia do sol non encontra lugar para amosarse.

Á noite a cristalina memoria das estrelas
ilumina este tempo de extravío e naufraxio.

